

Księga Estery

Глава 8

1. І в тому дні цар Артаксеркс подарував Естері те, що належало до Амана диявола, і цар закликав Мардохея, бо Естера відкрила, що він її кривий. **2.** А цар взяв перстень, який відібрав в Амана, і дав його Мардохеєві, й Естера поставила Мардохея на всім, що було Амана. **3.** І додавши, сказала до царя і припала до його ніг і благала відсунути зло Амана і те, що він зробив Юдеям. **4.** А цар простягнув Естері золоту палицю, Естера ж встала, щоб стати перед царем. **5.** І сказала Естера: Якщо ти вважаєш за відповідне і я знайшла ласку, хай пішлеться, щоб завернути письма післані Аманом, в яких написано вигубити юдеїв, які є в твоєму царстві. **6.** Бо як я зможу дивитися на скривдження мого народу і як я зможу спастися в погібелі мого роду? **7.** І цар сказав Естері: Якщо я дав весь маєток Амана і я тобі подарував і я його повісив на дереві, тому що він підняв руки на юдеїв, що ще шукаєш? **8.** Напишіть і ви від мого імені, як ви вважаєте, і запечатайте моїм перстеном. На те, що пишеться за царським приказом і підпечатане моїм перстеном, не можна щось проти них сказати. **9.** А першого місяця, який є ніса, в двадцять третьому (дні), в тому році, скликано писарів і написано для юдеїв те, що приказано економам і володарям сатрапів від Індії аж до Етіопії, сто двадцять сімом сатрапам за країною і країною за їхньою мовою. **10.** Написано ж від царя і запечатано його перстнем, і післали писання через листоношів, **11.** де той приказав їм послуговуватися своїми законами в кожному місті, помагати собі і робити як бажають з їхніми противниками і їхніми ворогами, **12.** в одному дні в усьому царстві Артаксеркса, в тринадцятому (дні) дванадцятого місяця, який є адар. **13.** Це є відпис листа, це те, що приписано: Великий цар Артаксеркс тим, що від Індії аж до Етіопії володарям сто двадцять сімох країн сатрапів і тим, що думають про нашу радість. **14.** Численні, що часто були вшановані повною добротою добродіїв дуже зраділи **15.** і не лише шукають зло вчинити нашим підданам, а не можучи зносити достаток, намагаються підставити й своїх добродіїв. **16.** І не лише усувають вдячність з посеред людей, але й вивищувані хвальками необізнаних з добром, вважають, що втечуть від справедливості Бога, що постійно все бачить, що ненавидить зло. **17.** Часто ж і багато з тих, що поставлені під владою, яким довірено провадити справами друзів, заохота зробивши співвинними в невинній крові, обложила невилічними клопотами, **18.** обманою роблення зла, обманувши поганим помислом, чисту виrozumілість володарів. **19.** Це ж можна побачити не з старих розповідей, які нам передали, як з того, що можна відшукати при наших ногах неправедно виконаного окаянними, що негідно володіють, **20.** і треба нам подбати на будуче про спокій царства з миром для всіх людей, **21.** послуговуючись змінами, і постійно розсуджуючи розважливим рішенням те, що перед нас приходить. **22.** Бо оскільки Аман, син Амадата, Македон, що справді чужий від перської крові, що й дуже віддалився від нашої доброти, від нас відчужившись, **23.** скористався в цьому з того

чоловіколюбя, яке маємо до всякого народу так, щоб прозватися нашим батьком і бути найбільш шанованим з усіх, (будучи) другим лицем після царського трону, **24.** не зносячи ж гордості намагався позбавити нас володіння і духа, **25.** і нашого спасителя і постійного добродія Мардохея і чистої цариці Естери разом з усім їхнім народом, випросивши на вигублення хитрими і різnorodними вигадками. **26.** Бо він задумав цим способом, взявши нас обезброєними, владу персів передати до Македонії. **27.** Ми ж знаходимо, що не є злочинцями юдеї, які тричі грішним передані на знищення, а що вони живуть за праведними законами, **28.** будучи синами найвищого, найбільшого, живого Бога, який провадить нам і нашим пращурам царство в гарному порядку. **29.** Отже, добре зробіть коли не послужитеся письмами післаними Аманом, сином Амадата, **30.** бо він, що вчинив це, повішений з усім домом при брамі Сусів, томущо Бог, що все держить, швидко віддав йому заслужений суд. **31.** А поставивши відпис цього листа на кожному місці відкрито, щоб юдеї послужилися власними законами, **32.** і щоб їх скріпити, щоб вони в тринадцятому (дні) дванадцятого місяця адара, в тому ж дні, відбили тих, які повстали проти них в часі скорботи. **33.** Бо Бог, що всім володіє, замість вигублення вибраного народу зробив їм цю радість. **34.** І ви, отже, між вашими визначними празниками з усякою радістю проводіть вказаний день, **35.** щоб і тепер і після цього було спасіння для нас і тих, що добре розположені до персів, а для тих, що задумали проти нас зараду, память знищення. **36.** Кожне ж місто чи країна разом, яка за цим не вчинить, списом і огнем хай будуть знищені в гніві. Не лише хай стануть непрохідні для людей, але і ворожими на весь час для звірів і птахів. **37.** А переписи хай явно будуть виставлені в усім царстві, щоб вони стали явними всім юдеям на цей день, щоб вони воювали з ворогами. **38.** Отже коні вийшли з поспіхом щоб виповнити сказане царем. Виставлено ж приказ і в Сусах. **39.** А Мардохей вийшов зодягнений в царську одіж і маючи золотий вінець і діядему з порфірового виссону. А ті, що в Сузах, бачачи зраділи. **40.** Юдеям було світло і радість. **41.** В місті і країні, де лиш виставлено приказ, де лиш виставлено повідомлення, радість і веселість юдеям, пирування і радість, і численні з народів обрізувалися і ставали юдеями через страх перед юдеями.

Біблія

Новий переклад

Новий переклад УБТ Рафаїла Турконяка (1997-2007)

Українське біблійне товариство

Рафаїл Павлович Турконяк, 1997-2007

Форматований текст з виділенням слів Ісуса